

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

“Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ,,
εὔχεται τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς
ὕγιές τὸ νέον ἔτος
1894

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον κατὰ Πέμπτην

Γραφεῖον: Ὅδὸς Δεληγεώργη ἀριθ. 36 — Μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Πελοποννήσου.

Διευθυντῆς καὶ ἐκδότῆς: Ἰω. Π. Χρυσανθόπουλος.

Συνδρομὴ προπληρωτέα:

ἐν ἔτος 6 μῆνες 3 μῆνες

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ	6	3.50	2
ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	8	4.50	3

Οἱ προπληρώνοντες τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν των λαμβάνουσι δωρεὰν τὰς «Ἐπαγγελίας» (μυθιστόρημα) καὶ τὴν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενην «Βιβλιοθήκην τῆς Οἰκογενείας» ἐκ 52 σελίδων.

Τιμὴ φύλλου: Λεπτά 10.

Τιμὴ ἀγγελεῖων: 30 λεπτά δι' ἕκαστον στίχον

“Ὅταν αἱ συνδρομαὶ στέλλωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ γραφεῖόν μας διὰ συστημένης ἐπιστολῆς, τὰ ταχυδρομικὰ εἶναι εἰς βῆρος τῆς «Οἰκογενείας.»

Ἄπαντες οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν συνδρομηταὶ λαμβάνουσι τὸ φύλλον ἀπ' εὐθείας ταχυδρομικῶς.

Πωλεῖται κατὰ φυλλάδια: Ἐν Ἀθήναις, εἰς τὰ ἐν ταῖς πλατείαις περίπτερα· ἐν ταῖς ἐπαρχείαις εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα Κεντρικοῦ Πρακτορείου τῶν ἐφημερίδων. Ἐκάστην Πέμπτην μ. μ. εὐρίσκεται παρὰ τοῖς ἐφημεριδοπώλαις τῶν ὁδῶν.

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

Χωρὶς ὄροσιν τὸ λούλουδο
Σκυρτὸ θὰ ξεψυχῆσῃ
Κι' ἀγάπη δίχως φίλημα
Θὰ μαραθῇ, θὰ σῶσῃ!

N. K.

Δημοσιεύοντες σήμερον τὸ Τραγοῦδι τῆς ἀγάπης τοῦ φίλου καὶ πολυτρόπως συναδέλφου κ. Δημ. Ι. Καλογεροπούλου, γνωστοῦ ἤδη λογίου, εἰδοποιούμεν εὐχαρίστως τοὺς ἡμετέρους συνδρομητὰς, ὅτι τοῦτο θ' ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλα, τῆς αὐτῆς φύσεως, ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς του πεζῶν ποιημάτων, ἐγκαινιζομένης οὕτω τακτικῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. Καλογεροπούλου συνεργασίας ἐν τῇ Οἰκογενείᾳ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Καὶ ἤρχισε νὰ ψάλλῃ....

Ἐν τῷ σκίῳφωτι, ὅπερ περιέβαλλε τὴν στιγμήν ἐκείνην πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς αἰθούσης, γλυκὺ καὶ θελητικόν, μόλις διέκαινέ τις τὴν ζωηρότητα τῶν χαρακτηριστικῶν της. Εἰς τὰ χεῖλη της ἄτινα, δονοῦμενα ἑλαφρῶς, ἄφρονον νὰ φεύγῃ ὁ ἠδὺς τόνος τοῦ ἄσματος ἐν ἀπηχῆσει παλμώδει, παθητικῇ, ἐπλανᾶτο ἀόριστον μειδιάμα τόσῳ γλυκῷ, ὥστε ἔλεγε τις ὅτι αὐτὸ καὶ μόνον ἐδήλου τὴν ἀπειρον τῆς ψυχῆς της ἀγαθότητα. Ἐπὶ τοῦ μετώπου της κρύφιος ἔλαμπε λογισμὸς, εἰς δὲ τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὴν ὑγρὰν καὶ φωτεινὴν, ἀπετυποῦντο ὅλη τοῦ αἰσθήματος ἡ βαθύτης καὶ τοῦ δακρύου ἡ πρώτη ἐκυφορεῖτο ταλάντευσις...

✱

Καὶ ἐξηκολούθει ἄδουσα.

Τὸ ἄσμα ἦτο ἐξ ἐκείνων, ἄτινα ὄχι τόσον ἡ ἔκστασις, ὅσον ὁ πόνος τῆς καρδίας ἐμπνέει καὶ ρωννύει. Ἄσμα τοῦ ὁποίου ποιητῆς εἶνε ὁ ἔρωσ καὶ συνθέτης ἡ καρδία.

Ἐψαλλεν. Αἱ διακυμάνσεις τῆς φωνῆς της, οἱ ἀπαλοι, οἱ θεραπευτικοὶ τόνοι τοῦ μέλους, οἱ δὲ μὲν ὑπὸ τοῦ πάθους φλογιζόμενοι, ὅτε δὲ ὡς κύμα προσπαιζον κυλινδούμενον, οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἢ ἱκετευτικοὶ, οἱ συμβολίζοντες ὅτε μὲν τὸν πυρετὸν καὶ τὴν δίνην τοῦ αἰσθήματος, ὅτε δὲ τὸ βίγος τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως, θρηνητικοὶ ἢ εὐθυμοὶ, ταχεῖς ἢ ἐκπνέοντες, ἐκυμαίνοντο καὶ μὲ ἐβαυκάλουν στηρίζοντα ἐν ρέμβῃ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χειρὸς καὶ ἀναμιμνησκόμενον τῶν πρώτων μου ἐ-

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ—Ἔτος 6'. 1894—α'.

χην, ἀναπτεροῦν τὴν καρδίαν. Βλέπω πρὸς τὴν φλεγομένην αὐγὴν. Μία ἀκτίς, μία μόνη με ρίπτει εἰς ἀνέκφραστον ρέμβην. Με ἐμπέει, με ἐνθαρρύνει... Ἀλλὰ πῶς; τίς ἡ ἀκτίς αὕτη;— Βασιλεύει τὸ σκότος. Αἰσθάνομαι τὸ ψῦχος εἰσχωροῦν, κυριεῦον τὸ σῶμά μου, παγῶνον τὸν νοῦν μου. Με κατέχει: ψυχοφθόρος μελαγχολία καὶ ρίπτομαι ἐν λυγμοῖς εἰς τὴν κλίνην. Τὸν κόσμον φαντάζομαι ὡς ἀνηλεῆ πατριῶν. Καὶ ἐν δάκρυ ἀναβλύζει εἰς τὰ βλέφαρά μου... Ἀλλ' αἰφνης μία πνοὴ διέρχεται ἠπῶς, πρὸ τοῦ προσώπου μου. Τὸ δάκρυ ἐξηράνθη, ἐξητμίσθη... Ἀλλὰ πῶς; Τίς ἡ πνοὴ ἐκείνη;

*

Μήπως ἦτο ἡ σκιὰ τῆς δυστήνου μητρὸς μου; Μήπως καὶ ἡ ἀκτίς τοῦ λυκαυγοῦς, ἦτο ἡ αἰθερία ψυχὴ τις, μειδιῶσα, θωπεύουσα τὸ δύσμοιρον ὄρφανόν της;— Ὁρφανόν! Γνωρίζετε τὴν σημασίαν τῆς λέξεως αὐτῆς; Ὅστις δὲν ἐπρόφερε τὴν λέξιν «μητέρα» ὡς χύση ἐν δάκρυ... Ἡ ἀναθυμίασις αὐτοῦ ἐξατμιζομένου εἶνε ἡ εὐλαβεσττέρα σπονδὴ εἰς τοὺς ἀσμένους ἀποδεχομένους αὐτὴν φιλάτους νεκρούς.— Ἀπέθανεν ἐκείνη! Πλὴν, τίς θὰ ζήσει; Ψυχρὸν, ἀκίνητόν ποτε, τὸ τοσοῦτον θεραπευόμενον ὑφ' ἡμῶν σῶμα, θὰ ἀτενίζη με κεκλεισμένα βλέφαρα, ἀπαισίας λαμπάδας. Ἀλλὰ πότε; θὰ εἶνε πτώμα γέροντος δυσκάλυπτου ἢ εὐσταλοῦς νεανίου; Ὅταν ἀποθάνῃ τις θὰ ἦνε εὐπορος ἢ θὰ πέσῃ θῦμα οἰκτρὸν τῶν ἀγόνων τοῦ βίου; Ἢ θὰ ἦνε σκώληξ, ἀναστρέφων εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς ἢ ἐπιφανῆς ὑπαρξίς καταλείπουσα εὐρὸ ὄνομα καὶ ἀφθιτον κλέος; Τίνες θὰ σὲ περιστοιχίζωσι νεκρόν; θὰ ἔχῃς τέκνα, φίλους, οἰκογένειαν; Ἐφαντάσθη ποτὲ, ὅτι ἡ γῆ, ἦν τυχὸν τώρα πατεῖς, δυνατόν νὰ ἦ ὁ τάφος σου; Ἄν ἐγνωρίζε τις κατὰ ποῖαν ἔσαν, καὶ ποῖαν ἀκριβῶς ἡμέραν τοῦ ἔτους θὰ ἀποθάνῃ, θὰ ἐώρταζεν ἢ θὰ ἐθρήνει κατὰ τὴν ἀντίστοιχον τῶν πρὸ τοῦ θανάτου ἐνιαυτῶν;

*

Ἀλλὰ πρὸς τί οἱ φλύχροι οὔτοι ρεμβασμοί; Ὁ τελειόφοιτος δὲν πρέπει νὰ ρεμβάζῃ. Οἱ ρεμβασμοὶ παρασύρουν, ἀπασχολοῦσι τὸ πνεῦμα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐνασχόλησιν. Ἐρρέτωσαν λοιπὸν αἱ παντὸς εἶδους ρομαντικαὶ ἐκδρομαὶ τοῦ... πνεύματος. Μελέτη, προσοχὴ, ἡσυχία. Πρέπει νὰ παρascευασθῶ ἐπαρκῶς ἵνα ἐπιχειρήσω τὴν κάθοδον τῶν μυριῶν εἰς Ἀθήνας. Καὶ σὺ, Καρδιά μου, παῦσε, πρὸς θεοῦ, τὰς ἐπαναστάσεις σου. Ἄφησε ἐλεύθερον τὸν ἀδελφόν σου Νοῦν ἢ ἀνάγκη τὸ ἐπιβάλλει. Πλὴν αὕτη ἡ ἀθλία καρδιά, ἀνυπότακτος ὡς νεανίας

ἐπιμελῶς φρουρουμένη ὑπὸ τῶν γονέων, ἀποστέλλει εἰς τὰ χεῖλη μου στεναγμοὺς καὶ πῦρ εἰς τὰ βλέμματα, ἀψηφούσα τὸ μαστίγιον τῆς Λογικῆς εἰς τὸ πείσμα τῆς μυριάδος τῶν νομικῶν σελίδων... Καρδιά καὶ Νοῦς, εἶνε ἀσυμβίβαστοι δαίμονες, διὰ... τὴν κακὴν μου τύχην.

*

Ἄχ! Διατί νὰ εἶμαι τελειόφοιτος!

(Δεκέμβριος 1893)

Τάκης.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΜΟΥ

Ἦταν ἓνα γεροντάκι
ὁ παππούς μου - τοσουλάκι
μὰ κακὸ πολὺ.
Πάντα πάντ' ἀγριεμμένος
αἰώνιος γκρινιασμένος
μοναχὸ σκυλί-
μοναχὸ σκυλί.

Μήπως μ' ἄφησε νὰ παίξω
καὶ 'ς τῆς γειτονιῆς νὰ τρέξω
τ' ἄγριο τὸ θεριό!
Κ' ἦτανε διαλαλημένη,
ἡ ζωὴ μου ἡ παιδευμένη
σ' ὄλο τὸ χωριό
σ' ὄλο τὸ χωριό.

Μήπως, μετὰ τὸ σκολεῖό μου,
χάρηκα τὸν ἀετό μου
τὸ στεφανωτό!
Μῶλεγε, πῶς δὲ γλυτώνω...
μὴ φορ' ἂν με πιάσῃ μόνον
με τὸν ἀετό
με τὸν ἀετό.

Τίποτε γιὰ με παιχνίδι...
παρ' αἰώνιο ριπιτίδι
καὶ καῦμος φρικτός.
Σὰν τὴν ἄδικη κατάρρα
μ' ἐκυνήγαε ἡ φεσάρα
τύραννος σωστός
τύραννος σωστός.

Τέτοιο ἦταν γεροντάκι
ὁ παππούς μου—μὲ βρακάκι
φουντωτὸ πολὺ.
Μὲ στραβά-στραβά τὸ φέσι
κ' αἰώνιος μέσ' 'ς τὴ μέση
μοναχὸ σκυλί
μοναχὸ σκυλί.

(Κέρκυρα)

Ἄντ. Γαβρίλης.

Φίλε Γιάγκο,

Ἐτη πολλά καὶ εὐτυχῆ σοῦ εὐχομαι νὰ ζήσης.
Κι' οὐδέποτε 'ς τὸν βίον σου κακὸν νὰ ἀπαντήσης.
Δ. Μ.

—

ΤΩ: ΑΓΑΠΗΤΩ: ΜΟΙ ΦΙΛΩ: Ι. Π. ΧΡ.

(Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ του)

Δυσβάστακτον καὶ δύσκολον φορτίον ἡ Φιλία,
Ἄλλ' ὅμως εἶναι προσφιλές εἰς ὄσους δυνηθῶσι
Ἀξίως νὰ τὸ φέρωσιν, ἢ δὲ οὕτων καρδία
Καθίσταται περιλαμπής, ὅταν αὐτὴν κοσμῶσι
Μαρμαίροντες ἀδάμαντες τῆς ἀκραίφνου Φιλίας
Πάντοθεν ἀποκρούοντες τοῦ δόλου τὰς θωπείας.

*

Ἐν σοὶ τῷ ὄντι, φίλτατε, συνήτησα φίλιαν
Εἰλικρινῆ, καὶ μάρτυς μου ὁ Παντοκράτωρ μόνος,
Ὅστις, φρονῶ, διέγνωσε καὶ ἐν ἐμοὶ καρδίαν
Τῆς σῆς Φιλίας λάτριδα, καὶ δι' αὐτὴν σωφρόνας
Ἦνωσε τὰς καρδίας μας ἐν φιλικῷ τεμένει.
Εὐχομαι ὅπως ἐσαεὶ δεσμὸς τοιοῦτος μένη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου 1894.

ΝΙΚΟΣ Δ. ΜΟΣΧΙΑΗΣ.

ὁ ἀγαπῶν σε
Ν. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Οἰκογενείας» κ. Ἰω. Π. Χρυσανθόπουλος μὴ δυνάμενος ν' ἀπαντήσῃ ἰδιαίτερος εἰς ἓνα ἕκαστον ἐκ τῶν πολυπληθῶν φίλων του, οἵτινες τὸν συνεχάρησαν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματός του, τοὺς εὐχαριστεῖ διὰ τῆς «Οἰκογενείας» ὄλους ὁμοῦ.

Ἡ Οἰκογένεια

Ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της διὰ τὰς ὑπὲρ αὐτῆς κρίσεις καὶ συστάσεις, εἰς τὰς ἐξῆς ἐφημερίδας (Ἀθηνῶν), Καιρούς, Νέαν Ἐφημερίδα, Ἑλλάδα, Παλιγγενεσίαν, Ἐπιθεώρησιν, Ἐφημερίδα, Μηνύτορα, Πρωίαν, Ἡμέραν καὶ Τύχην, (Πειραιῶς) Πρόνοϊαν, (Σύρου) Φανὸν καὶ Ἥλιον, (Θήρας) Σαντορίνην καὶ Θήραν (Πύργου) Αὐγὴν καὶ Ἐλεγχον, (Βόλου) Φωνὴν τοῦ Λαοῦ, (Αἰγίου) Ἐγερσιν, (Ζακύνθου) Ἐλπίδα, (Καλαμῶν) Λαϊκὴν καὶ εἰς ἄλλας ὡς ἐλπισμονήσαμεν ν' ἀναφέρωμεν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ γρίφου·
Τὸ συμφέρον πολλάκις καταστρέφει
πολυτεῖν φιλίαν.

ΕΞΕΛΙΞΙΣ: Τὸ σὺν φέρον πολλά Κ' Εἰς
Κα Τ' ἄστρ' ἔφ' ὑπὸ ΛΗ ἔτη Φι λίαν.

Λῦται τοῦ αἰνίγματος· ἡ δεσποινὶς Εὐνίκη
Ι. Τσεκουροπούλου (Ἀνδρίτσεινα) ὁ κ. Ἰω. Δ.
Ἀντωνάρπουλος Π. Ρ. Ν. Σεφέρτασης καὶ Δ.
Πονηρ. (Ἀθῆναι).

Λύτης τοῦ Γρίφου· Οὐδεὶς!

Ἀνέξοδοι ἀπαντήσεις.

ΑΝΑΦ. Πάτρας. Ἀμφότερα χειρόγραφα καὶ
δελτάριον ἐλήφθησαν. — Ν. ΜΑΛΑΜ. Ἄ λ ε ξ ἄ ν
δ ρ ε ι α ν. Συνόρμη ἐλήφθη. Ἐνεργ. ἀπὸ νέου ἔτους.
Ἐπαγγελίαι καὶ τελευτ. φύλ. ἀπεστάλησαν. — Π. Π.
Θ ἡ ρ α ν. Ἀνανέωσις συνδρομῆς σας ἐλήφθη. Εὐχα-
ριστοῦμεν ἡ Ο ἰ κ ο γ. δὲν δ-μοσιεύει πολιτικά, ἐν
τούτοις ἐδόθη εἰς ἄλλην ἐφημερίδα. ἦν θά σᾶς ἀπο-
στείλωμεν ἔχετε μέγα δίκαιον ὁ γάϊδαρος ἔπασσε ἔτο
πιθάρι μὲ τὸ λάδι ἐλόκληρος καὶ αὐτοὶ φοβοῦνται μὴ
στάξῃ μέσα ἡ οὐρά του! Διυλίζουσι τὸν κώνωπα καὶ
καταπίνουσι... Κ. Π. μαθ. διδ. Κ έ ρ κ υ ρ α ν ἔργα
τοῦ κ. Κοτσελοπούλου ἔχουσιν ἐκδοθῆ μέχρι τοῦδε·
Ἡ «Λύσις τοῦ Προβλήματος» καὶ τὰ «Μπεμπὲ» δρ 1
ὁ «Κομφιοκεφαλᾶκης δραχ. 1. «Μετὰ τὴν ἐπιστρε-
φὴν» δρ. 2. Οἱ τρεῖς τόμοι τοῦ «Παιδικῷ Περιоди-
κοῦ» δρ. 7· καὶ τὸ «Λεύκωμα τοῦ Παιδ. Περιδικοῦ»
δραχ. 1. Α. Μ. Ζ. Οὐδεμία ὑπόσχεσις περὶ δημοσι-
εύσεως δύναται νὰ σᾶς δοθῇ, ἂν προηγουμένως δὲν
ἀναγνώσωμεν τὰ χειρόγραφα. Μ. Π. Ἄ λ ε ξ ἄ ν
δ ρ ε ι α ν καὶ Δ. Π ὕ ρ γ ο ν καὶ Α. Π. Κ. Δημο-
σιευθήσονται.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ.

Μετὰ περισσῆς κομψότητος ἐξεδόθη ὁ Τε-
τράχορος διὰ κλειδοκύμβαλον ἐξαχθεὶς
ἐκ τοῦ γνωστοῦ ὄρειου κωμειδουλίου τοῦ κ.
Ἡλ. Καπετανάκη, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς.
Μουσικὴ Λ. Σπινέλη.

Τιμᾶται δραχ. 2.20 καὶ ἀποστέλλεται διὰ
τοῦ γραφείου τῆς «Οἰκογενείας» εἰς τοὺς
ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομη-
τάς αὐτῆς, μὲ τὴν αὐτὴν τιμὴν.

Ἐν τῇ ὁδῷ Γεωργίου Σταύρου
ὑπὸ τὰ νέα καταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπε-
ζης εὐρίσκεται τὸ βιβλιοδετεῖον τοῦ κυρίου
Γεωργίου Σάρδη. Ἐν αὐτῷ δέονται
κατ' ἄριστον τρόπον καὶ εὐθηνότατον τὰ βιβλία.
Βιβλία διδασκτικὰ μὲ γερὸν καὶ στερεὸν δέσιμον,
βιβλία ἐπιστημονικὰ κατ' ἰδιαιτερον ὅπως τρῶ-
πον, τέλος, βιβλία φιλολογικὰ μὲ κομψότατα

δέσιματα, ὅπως Παρισινά. Καλλιτεχνία καὶ
εὐθηνία εἶνε τὸ μόνον σύμβολον τοῦ κ. ΣΑΡΔΗ.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ Ο ΜΕΓΑΣ ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΣ

Κάτωθεν τοῦ ὁμωνύμου Ξενοδοχείου παρὰ τὴν
πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας.
Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ΑΝΔΡ. ΜΠΑΛΑΚΑΚΗ
Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται ἄρισται τούρται, φον-
τάν καὶ ὅλα τὰ γλυκύσματα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ι. ΒΙΛΑΝΤΩΝΟΠΟΛΟΥ

Ἐν Βόλῳ.

Ἡ κομψότης τῶν ὑποδημάτων τοῦ ἐργοστασίου τοῦ
κ. Βιλαντωνοπούλου ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν τῶν καλλι-
τέρων Ἀθηναϊκῶν.

Κομψότης, στερεότης, καὶ εὐθηνία εἶναι τὰ συστα-
τικὰ τοῦ καταστήματος.

ΟΛΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ

Εἶσθε φωτογράφος;
Ὅχι. Διατί;

Ἐνῷ δύνασθε εἰς ὀλίγα λεπτὰ καὶ ἄνευ σπουδῆς ἢ
διδασκάλου ἀλλὰ μόνον διὰ μιᾶς συντόμου ὁδηγίας νὰ
γίνετε, προηθεύμενοι μίαν φωτογραφικὴν μηχανὴν
(L'Amateur photographe) μὲ μόνον δρ. 32 μετὰ
τῆς ὁδηγίας, διὰ τῆς ὁποίας μετὰ μεγάλης εὐκολίας
καὶ ἐπιτυχίας νὰ φωτογραφῆτε πρόσωπα, τοποθεσίας
κλπ. μεγέθους Victoria (9×12)

Διὰ τὰ ὑλικά ἢ τιμὴ εἶνε μόνον 8 δρ.

Αἱ ἄνω μηχαναὶ εἶνε στερεώταται καὶ κομψαί,
δύνανται δὲ νὰ τὰς μεταχειρίζωνται παῖδες καὶ δε-
σποινίδες πάσης ἡλικίας.

Ἀποστέλλονται εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀντὶ δραχ. 29
ἐλεύθεραι ἐξόδων ἀποστολῆς κλπ. Εἰς δὲ τὴν Τουρ-
κίαν, Ρουμανίαν, Αἴγυπτον κλπ. ἀντὶ φρ. χρ. 30 ἐ-
λεύθεραι ἐξόδων.

Διεύθυνσις: «Ἀποθήκη φωτογραφικῶν μηχανῶν»
Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου, ὅπισθεν τῆς Χρυσοσπηλιω-
τίσης ἀριθ. 44, Ἀθῆναι.

Θαῦμα εὐθηνίας μὲ μόνον δρ. 32 — Τερπνήδιασκέδασις.
Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Οἰκογενείας» ἀποστέλ-
λονται διὰ τοῦ γραφείου μας.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΥΠΑΛΔΟΥ

Μουσικὴ Σχολὴ

Ὁδὸς Λέκα, Στοὰ Σιμπούλου

Ὁ ἄριστος τῶν ἐν Ἀθῆναις διδασκάλων
τοῦ Μανδολίνου, γνωστὸς ἐκ τῶν ἀνὰ πᾶ-
σαν τὴν Ἑλλάδα ἐπιτυχῶν συναυλιῶν του, εἰ-
δοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι ἤρξατο ἐκ νέου τῶν πα-
ραδόσεών του. Ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ διδάσκειται
καὶ ἡ κιθάρα.

Ἡ «Οἰκογένεια» συνιστᾷ τὸν κ. Ἀγγελὸν
Τυπάλδον μετὰ πεποιθήσεως.